

Cal Cambretes

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Passatge Mossen Martí Albanell, 13
Alçada: 139

Coordenades:

Latitud: 41.43858
Longitud: 2.01045
UTM Est (X): 417331
UTM Nord (Y): 4587918

Classificació

Número de fitxa 08158 - 147
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 7480302DF1878A
Autoria de la fitxa Juana Maria Huélamo Gabaldón
Data de registre de la fitxa: dt., 12/05/2020 - 02:00

Descripció

Edifici que fa mitgera pel cantó nord-est amb la plaça de Serafí Pitarra, i per l'extrem oposat, amb l'habitatge número 28 de l'Abat Escarrè. Te la coberta disposada a una vessant, de teula àrab, amb el carener paral·lel a la façana principal. Conserva l'antiga xemeneia amb el fumeral. Consta de planta baixa i dos

pisos, tot ajustant la construcció a l'important desnivell del terreny, al costat d'una escala urbana. Presenta vistes a la façana principal, i a l'orientada al nord-est, s'obre una finestra quadrada emmarcada en blanc, com en el cas de la principal. Ambdues façanes són llises, i arrebossades, de morter i pintades de color blanc, sense cap decoració afegida, atès el seu caràcter d'arquitectura popular. Totes les obertures són d'esquema quadrangular, i estan emmarcades per un ressalt perimetral lleugerament gruixut i de línies rectes, que destaca del pla de façana. A la planta primera, hi ha un balcó d'una sola obertura, de barana de forja simple però sobredimensionada, que es recolza a sobre de sengles arcs escarsers de dues proporcions diferents que, estan sustentats per dues mènsules de pedra sorrenca vermella, a manera de permòdols. Un altre balcó, sense funció actual, es situa a l'altra façana lateral vista, a sobre de les escaleres del passatge. La planta baixa presenta una finestreta a l'esquerra, de traça quadrada, i a la seva dreta, hi ha la porta d'accés, de mòdul antic. El ràfec del coronament és simple i està ocult darrera del canaló que recull les aigües de pluja.

Observacions:

Es tracta d'un edifici molt interessant com exemple d'habitatge urbà de cases de veïns, que ajuda a entendre com era el carrer al segle XIX i als inicis del XX.

Història

El 1749 Pau Amigó Julià, casat amb la Madrona Amigó Estaper, vivien en aquesta casa. El cognom Amigó està lligat a aquesta casa durant tot el segle XIX.

